

3. Neovisno o prethodnim pitanjima, je li u skladu s temeljnim računovodstvenim načelima te s ciljem i funkcijom obveze objavljivanja, kako su navedeni u člancima 2., 31., 47., 48. i 51. Četvrte direktive, s pravom na pošteno suđenje, koje je zajamčeno kao opće načelo prava u članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), i temeljnim načelima pravne sigurnosti i proporcionalnosti to da porezna uprava države članice utvrdi poreznu razliku u odnosu na poreznog obveznika koji je fizička osoba, na temelju Zakona o računovodstvu, isključivo zato što porezni obveznik, zbog razloga za koje nije odgovoran, nije mogao staviti na raspolaganje porezne uprave svu računovodstvenu dokumentaciju određenih trgovačkih društava koja su u trenutku kad je proveden porezni nadzor bila neovisna o tom poreznom obvezniku ili čiji je upis u registar bio izbrisan, kako bi dokazao da je uplatio tim trgovačkim društvima gotovinske iznose koje je prethodno primio u okviru svojih ranijih funkcija u tim društvima ili na temelju sporazuma, ili koji su bili prebačeni na njegov privatni račun, tako da porezna uprava stavlja na teret tom poreznom obvezniku da nije podnio računovodstvenu dokumentaciju društava ili da ju nije podnio u cijelosti, a u trenutku u kojem je okončan porezni nadzor nije mogao raspolagati tim dokumentima zbog objektivnih prepreka niti je mogao utjecati na njihovo stvaranje odnosno oblik njihove izrade?
4. Treba li uvodne izjave i članke 2., 31., 47., 48. i 51. Četvrte direktive tumačiti na način da ispunjenje obveza koje su u njima utvrđene stvara pravnu presumpciju da su podaci u objavljenim godišnjim financijskim izvješćima u skladu s temeljnim računovodstvenim načelima, osobito načelom točnosti i načelom opravdanosti, te s računovodstvenim dokumentima koji se na njima temelje?
5. Je li u skladu s člancima 2., 31., 47., 48. i 51. Četvrte direktive kao i s pravom na pošteno suđenje zajamčenim člankom 47. Povelje te s temeljnim načelima pravne sigurnosti, nadređenosti i djelotvornosti prava Unije to da porezna uprava ne prihvaća da određeni računovodstveni dokumenti izrađeni u skladu s računovodstvenim pravilima čine dokaze koji su sami po sebi pouzdani, a da pritom ne obara pravnu presumpciju koja je povezana s ispunjenjem zahtjeva iz Četvrte direktive?
6. Je li u skladu s člancima 2., 31., 47., 48. i 51. Četvrte direktive kao i s pravom na pošteno suđenje zajamčenim člankom 47. Povelje te s temeljnim načelom pravne sigurnosti to da porezna uprava ne prihvaća objavljena godišnja financijska izvješća trgovačkog društva kao podatke za kontrolu računovodstvenih dokumenata (fiskalni računi) u prilagođenom obliku koje je dostavio porezni obveznik koji je fizička osoba ni iskaze svjedoka ili izjave koje ih potvrđuju, tvrdeći da nisu dovoljni sami za sebe jer je, da bi se pouzdano dokazali prijenosi financijskih sredstava koji su predmet spora, potrebno dostaviti cjelokupnu računovodstvenu dokumentaciju društava koja se odnosi na porezno razdoblje koje se razmatra? Treba li iz navedenih članaka Četvrte direktive zaključiti da je dokazna snaga cjelokupne računovodstvene dokumentacije koja se vodi u skladu s tim člancima, u vezi s dokazom gotovinskih plaćanja s bankovnog računa društva, veća od dokazne snage godišnjih financijskih izvještaja objavljenih u skladu s člankom 48. i 51. Četvrte direktive ili od dokazne snage određenih fiskalnih računa izrađenih u skladu s istim računovodstvenim pravilima?

(¹) Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

(²) 78/660/EEZ: Četvrta direktiva Vijeća od 25. srpnja 1978. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava (SL 1978., L 222, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 16.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2023. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Paolo Beltrami S.p.A./Comune di Milano

(Predmet C-235/23, Paolo Beltrami)

(2023/C 235/19)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Paolo Beltrami S.p.A.

Tuženik: Comune di Milano

Prethodno pitanje

Protivi li se člancima 16., 49., 50. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članku 4. Protokola br. 7 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKLJP), članku 6. UEU-a, načelima proporcionalnosti, tržišnog natjecanja, slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga iz članaka 49., 50., 54. i 56. UFEU-a nacionalno pravno pravilo (poput onog iz članka 75. Decreta legislativo n. 163 del 2006 (Zakonodavna uredba br. 163 iz 2006.)) kojim se predviđa primjena zadržavanja privremenog jamstva kao automatska posljedica isključenja određenog gospodarskog subjekta iz postupka dodjele ugovora o javnim radovima, čak i neovisno o okolnosti je li taj gospodarski subjekt bio uspješan ponuditelj u postupku javne nabave?

Žalba koju je 17. travnja 2023. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (osmo prošireno vijeće) od 8. veljače 2023. u predmetu T-522/20, Carpatair/Komisija

(Predmet C- 244/23 P)

(2023/C 235/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: I. Georgiopoulos, F. Tomat, agenti)

Druge stranke u postupku: Carpatair SA, Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.), Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara – Traian Vuia” SA (AITTV)

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda (osmo prošireno vijeće) od 8. veljače 2023. u predmetu T-522/20, Carpatair/Komisija, u dijelu u kojem je njome prihvaćen drugi tužbeni razlog u tom predmetu i utvrđeno da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava time što je zaključila da ugovorima koji su 2008. i 2010. sklopljeni između društva Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara – Traian Vuia” SA (AITTV) i društva Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) nije dodijeljena prednost društvu Wizz Air;
- odbije drugi tužbeni razlog u predmetu T-522/20, i
- naloži društvu Carpatair SA snošenje troškova obaju postupaka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Opći je sud pobijanom presudom poništio članak 2. Komisijine odluke (EU) 2021/1428 ⁽¹⁾ od 24. veljače 2020. o državnoj potpori SA.31662 – C/2011 (ex NN/2011) koju je provela Rumunjska za Međunarodnu zračnu luku Temišvar – Wizz Air, u dijelu u kojem se njime zaključilo da naknade zračne luke iz Zbornika zrakoplovnih informacija iz 2010. te ugovori između društava Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara – Traian Vuia” SA (AITTV) i Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) sklopljeni 2008. (uključujući ugovore o izmjenama iz 2010.) nisu državne potpore.

Komisija ističe jedan žalbeni razlog u prilog svojoj žalbi protiv presude.

Žalbeni razlog: Opći je sud u točkama 179. do 201. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava pri tumačenju članka 107. stavka 1. UFEU-a, povrijedio obvezu obrazlaganja zbog nedostatnog i proturječnog obrazloženja, te pogrešno prikazao i protumačio Odluku. Ovaj se žalbeni razlog dijeli na pet dijelova:

- Prvi dio: Opći je sud u točkama 186. do 192. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava pri tumačenju članka 107. stavka 1. UFEU-a, osobito u pogledu primjene načela subjekta u tržišnom gospodarstvu. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da je izostanak prethodne analize, sam po sebi, odlučujući element za primjenu tog načela.